LESKULO, PULĆINELO, KLAŬNO, PAJACO, HISTRIONO.)

*An. 1° Sufikso signifanta membron de grupo, de nacio, adepton de doktrino, loganton de loko: samide~o, Luter~o, kalvin~o. Amerik~o; Pariz~o.

11º Samsignifa vortero, uzata memstare: ~o de la Berlina grupo. ~aro Crupo, societo. ~iĝi. Eniri en grupon: ~iĝi al ia kongreso. Rim. En la senco de adepto de doktrino an estas tute samsenca kiel ist 2. La diferenco inter la vortoj Kristano, Mahometano, budaisto, kalvinisto, malerialisto k.s. estas nur malsameco de formo respondanta al la kutimoj de la naciaj eŭropaj lingvoj.

Anagalo. Jara veg., kun ruĝaj aŭ bluaj floretoj, venena al birdoj (anagallis).

Anagramo. Sangarango de la literoj de vorto, por fari alian vorton : nomo — mono, resano — ansero.

Anakronismo. 1 Eraro pri dato de historiaĵo. 2 Afero ne konforma kun kutimoj de difinita epoko : Shakespeare ~e paroligas Grekojn pri horloĝoj.

anaifabeto ². Homo, kiu scipovas nek legi nek skribi.

analitiko ^z A. Parto de matematikaj sciencoj, kiu baziĝas sur la apliko de la algebro al la geometrio.

Analizi (tr). Diserigi tutaĵon, por pli bone esplori ties erojn : ~i ĥemian solvaĵon, frazon, libron. Vd sintezo.

Analoga. Simila, laŭ kelkaj rilatoj, al alia afero de malsama speco; parte simila: la flugiloj de vesperto eslas organo ~a, sed ne simila, je la flugiloj de birdo. ~eco. Parta simileco de malsamspecaj objektoj.

Analogio. Analogeco. ~a. Konforma al a ~o: ~a rezono konkludas, pro simileco de du aferoj laŭ unu ritalo, pri ilia simileco ankaŭ laŭ aliaj rilaloj.

*Ananaso. Frukto de amerika veg. (bromelia ananas).

Anapesto. Trisilaba versero, en kiu post du mallongaj aŭ senakcentaj silaboj sekvas unu longa aŭ akcentita silabo : apostor. Anarñio, Anarkio. 1 Socia k politika doktrino, kiu bazigas sur la principo de absoluta individua libereco k sur forigo de ĉia ŝtata regado; senregeco, senestreco. 2 Senordego. ~a. 1 Konforma al la ~a doktrino. 2 Senregula, senordega, ĥaosa: ~a vivmaniero. ~ismo. ~o I. ~isto. Adepto de ~ismo (Kp komunisto, individuisto). ~uio. Homo kies konduto k vivmaniero estas senregula, senordega.

anarkismo = anarkiismo.

anarkisto = anarkiisto.

*Anaso. Korta naĝbirdo (anas).

anastlgmata (Opt). Senigita je astigmateco. ~o. ~a objektivo.

anatemo Z. Solena eklezia malbeno. ~i (tr). Solene malbeni iun aŭ ian opinion.

Anatomio. Scienco pri la strukturo de la organismoj.

anĉo þ. Maldika elasta langeto (plejofte el ligno) kies vibrado produktas sonojn ĉe kelkaj blovinstrumentoj, kiel ekz. la hobojo.

Anĉovo. Malgranda mara fiŝeto, simila al sardeleto, kiun oni uzas kiel spicaĵon (engraulis).

andanto b. Muzikverko, kies movo estas meze rapida. ~e. Mezrapide.

androgina . Havanta virseksajn k inseksajn florojn.

Anekdoto. Mallonga, kurioza aŭ sprita rakonto.

Aneksi (tr). 1 Aldoni ai regno fremdan teritorion. 2 Aligi ion malpli gravan k neĉefan al io ĉefa k pli grava. ~aĵo. 1 Aneksita lando. 2 Neĉefaĵo, dependaĵo. (Kp AKCESORA.)

anelidoj . Klaso de ringvermoj.

anemio Z . Manko de sango, malbona stato de la sango.

anemometro . Instrumento por mezuri la forton k la rapidecon de la vento.

Anemono. Veg. el fam. de ranunkolacoj, kun belaj floroj (anemona).

anestezi (tr) \$\frac{1}{2}\$. Senigi iun je la sentokapablo helpe de specialaj substancoj. ~\frac{1}{2}\$. Pli aŭ malpli kompleta senigo je la sentokapablo, kaŭzita de specialaj